



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ



ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α7-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Θεσσαλονίκη : 17/02/2017

Αριθμός απόφασης: 538

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45-Θεσ/νικη
Ταχ. Κώδικας : 54630
Πληροφορίες : Κ. Μαβινίδου
Τηλέφωνο : 2313-333245
Fax : 2313-333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

- α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) (ΦΕΚ Α' 170).
- β. Του άρθρου 17 παρ. 1 του ν. 4389/2016 (ΦΕΚ Α' 94).
- γ. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του Ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).
- δ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».
- ε. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24-07-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
- στ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30-12-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
- ζ. Της αριθ. Δ.ΟΡΓ.Α. 1159205ΕΞ2014 Απόφασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β3250/04-12-2014) «Τροποποίηση και συμπλήρωση της αριθμ. Δ6Α 1058824ΕΞ2014/08-04-2014 απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του

Υπουργείου Οικονομικών, ως προς τις Διευθύνσεις Στρατηγικού Σχεδιασμού και Οικονομικής Διοίκησης, Επίλυσης Διαφορών και Εφαρμογής της Φορολογικής Πολιτικής και Νομοθεσίας».

η. Της αριθμ. Δ.ΟΡΓ.Α 1006534ΕΞ2014 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β165/19-01-2015) «Ανακαθορισμός της καθ' ύλην αρμοδιότητας και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της ίδιας Διεύθυνσης και της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Γραφείου Επανεξέτασης του ίδιου Τμήματος».

θ. Της με αριθμό Δ.ΟΡΓ.Α 1118063ΕΞ2016/05-08-2016 Απόφασης του Γ.Γ. της Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 2562/19-08-2016) με θέμα «Τροποποίηση της με αριθμό Δ6Α1058824ΕΞ2014/08-04-2014 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών, ως προς τις Δ.Ε.Δ. και Εσωτερικού Ελέγχου της Γ.Γ.Δ.Ε.».

ι. Της αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366/ΕΞ2016/30-8-2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1-9-2016) Απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

ια. Της ΠΟΛ 1002/31-12-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-01-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την με ημερομηνία κατάθεσης-**2016** με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του «. . του» – **Α.Φ.Μ.** κατοίκου- Θεσσαλονίκης επί της οδού πρώην εκτελωνιστή ο οποίος έκανε διακοπή δραστηριότητας στις/2014 κατά: α) της με αριθμ. .../...../.....-2016 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικ. έτους 2002, β) της με αριθμ./...../.....-2016 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικ. έτους 2003, γ) της με αριθμ./...../.....-2016 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικ. έτους 2004, δ) της με αριθμ. .../...../.....-2016 οριστικής πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 4 του ν. 2523/1997 χρήσης 2000, ε) της με αριθμ./...../.....2016 οριστικής πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 4 του ν. 2523/1997 χρήσης 2005, στ) της με αριθμ./...../.....2016 οριστικής πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 4 του ν. 2523/1997 χρήσης 2006, ζ) της με αριθμ./...../.....-2016 οριστικής πράξης επιβολής προστίμου του άρθρου 4 του ν. 2523/1997 χρήσης 2004 και των συν/νων εκθέσεων ελέγχου φορολογίας εισοδήματος και επιβολής προστίμου της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

4. Τις ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις, των οποίων ζητείται η ακύρωση.

5. Τις από-2016 απόψεις της Δ.Ο.Υ., με τις οποίες ζητείται η απόρριψη της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής.

6. Την **εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7 – Επανεξέτασης της Υπηρεσίας μας.**

Επί της από2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

-Με την υπ' αριθμ.-/...../.....-2016 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. οικον. έτους 2002 επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ύψους 420.272 δρχ. (1.233,37 €) € πλέον προσαυξήσεων ύψους 504.326 δρχ. (1.480,05 €), ήτοι συνολικού ποσού ύψους 924.598 δρχ. (2.713,42 €).

-Με την υπ' αριθμ.-/...../.....-2016 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. οικον. έτους 2003 επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ύψους 8.432,01 € πλέον προσαυξήσεων ύψους 10.118,41 €, ήτοι συνολικού ποσού ύψους 18.550,42 €.

-Με την υπ' αριθμ.-/...../.....-2016 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. οικον. έτους 2004 επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ύψους 147.257,46 € πλέον προσαυξήσεων ύψους 176.708,95 €, ήτοι συνολικού ποσού ύψους 323.966,41 €.

-Με την υπ' αριθμ.-/...../.....2016 οριστική πράξη επιβολής προστίμου εισοδήματος (του άρθρου 4 του Ν.2523/1997) της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. διαχειριστικής περιόδου 01/01/2000-31/12/2000 επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος πρόστιμο ύψους 300,00 €.

-Με την υπ' αριθμ.-/...../.....2016 οριστική πράξη επιβολής προστίμου εισοδήματος (του άρθρου 4 του Ν.2523/1997) της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. διαχειριστικής περιόδου 01/01/2005-31/12/2005 επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος πρόστιμο ύψους 300,00 €.

-Με την υπ' αριθμ.-/...../.....2016 οριστική πράξη επιβολής προστίμου εισοδήματος (του άρθρου 4 του Ν.2523/1997) της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006-31/12/2006 επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος πρόστιμο ύψους 300,00 €.

-Με την υπ' αριθμ.-/...../.....2016 οριστική πράξη επιβολής προστίμου εισοδήματος (του άρθρου 4 του Ν.2523/1997) της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. διαχειριστικής περιόδου 01/01/2004-31/12/2004 επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος πρόστιμο ύψους 300,00 €.

Οι ανωτέρω πράξεις προέκυψαν κατόπιν της διενέργειας ελέγχου στις χρήσεις 2000 - 2006 από την Δ.Ο.Υ., με βάση τα άρθρα 15-19 του Ν.2238/1994 (ΚΦΕ) και την ΔΕΛ Α-/.....2014, με αφορμή συμπληρωματικά στοιχεία, δυνάμει της υπ' αριθμ.-/.....-2015 σχετικής εντολής ελέγχου της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ. η οποία εκδόθηκε σε συνέχεια και αντικατάσταση της υπ' αριθμ.-/.....-2013 εντολής ελέγχου και αποτελεί συνέχεια της υπ' αριθμ.-/.....-2012 σχετικής εντολής της ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (Ε.Δ.Ε.Υ.Θ.).

Αιτία ελέγχου αποτέλεσε η από/2012 πληροφοριακή έκθεση εισοδήματος (αρ. υπόθεσης/2012) της ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (Ε.Δ.Ε.Υ.Θ.).

που διαβιβάστηκε στη Δ.Ο.Υ. με το με αριθ. πρωτ...../.....2012 έγγραφο και που περιλαμβάνει τα αποτελέσματα από την διενέργεια ελέγχου πόθεν έσχες στον προσφεύγοντα και στη σύζυγό του , αξιοποιώντας τα στοιχεία που συλλέχθηκαν από άνοιγμα τραπεζικών λογαριασμών, στα πλαίσια διενεργηθείσας προκαταρκτικής εξέτασης.

Στην παραπάνω πληροφοριακή έκθεση που εστάλη στη Δ.Ο.Υ. από την Ε.Δ.Ε.Υ.Θ. διαπιστώθηκε ότι ο προσφεύγων και η σύζυγος του υπέβαλλαν ανακριβείς δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος στις χρήσεις 2000- 2006. Η Ε.Δ.Ε.Υ.Θ. επικεντρώθηκε στον έλεγχο των δηλώσεων Φ.Ε. που υποβλήθηκαν από τον προσφεύγοντα και τη σύζυγο του και κυρίως στην ορθή μεταφορά, από τα συνυποβαλλόμενα έντυπα ή βεβαιώσεις, των δηλωθέντων εισοδημάτων, στην δήλωση των ποσών των τεκμαρτών δαπανών διαβίωσης και απόκτησης περιουσιακών στοιχείων καθώς και των ποσών που μειώνουν τις τεκμαρτές δαπάνες.

Με βάση τις ελεγκτικές επαληθεύσεις που διενεργήθηκαν από την Ε.Δ.Ε.Υ.Θ. και που περιλαμβάνονται στην από/2012 Πληροφοριακή Έκθεση Εισοδήματος διενεργήθηκε έλεγχος στις χρήσεις 2000-2006 από την Δ.Ο.Υ., επιβεβαιώθηκαν οι διαπιστώσεις της Ε.Δ.Ε.Υ.Θ. και καταλογίστηκε στον προσφεύγοντα και στη σύζυγο του προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων βάσει των άρθρων 16 και 17 και 19 του Ν. 2238/1994.

Συγκεκριμένα από τον διενεργηθέντα έλεγχο στα υπό κρίση έτη διαπιστώθηκαν τα παρακάτω:

Οικ. έτος 2001 (διαχειριστική περίοδος 1-1-2000 έως 31-12-2000)

Ο προσφεύγων στην υπ' αριθμ. καταχ./30-04-2001 δήλωση φορολογίας εισοδήματος που υπέβαλε για το οικον. έτος 2001 δήλωσε στον κωδ. 783 «Εισαγωγή συναλλάγματος μη υποχρεωτικά εκχωρητέου στην Τράπεζα της Ελλάδος», το ποσό των 5.021.125 δρχ. από εισαγωγή συναλλάγματος από το εξωτερικό. Από τα προσκομισθέντα στην Ε.Δ.Ε.Υ.Θ. δικαιολογητικά προκύπτει ότι δεν δικαιολογείται από τον φορολογούμενο, η απόκτηση του εισοδήματος του στην αλλοδαπή και ως εκ τούτου δεν πληρείται η προϋπόθεση που ορίζει το άρθρο 19 § 2 περ. δ' του ν. 2238/94, προκειμένου να ληφθεί υπόψη από τον έλεγχο, δεδομένου ότι το με αρ. πρωτ./.....-01 προσκομισθέν πιστοποιητικό του Δήμου της, σύμφωνα με τα με αριθ. πρωτ./...../.....- γ'/31-05-12 &/...../.....-γ /03-07-12 έγγραφα της Europol, είναι πλαστό.

Οικ. έτος 2002 (διαχειριστική περίοδος 1-1-2001 έως 31-12-2001)

Ο προσφεύγων στην υπ' αριθμ./.....-2002 δήλωση φορολογίας εισοδήματος που υπέβαλε ηλεκτρονικά για το οικον. έτος 2002, δήλωσε: α) στον κωδ. 783 «Εισαγωγή συναλλάγματος μη υποχρεωτικά εκχωρητέου στην Τράπεζα της Ελλάδος», το ποσό των 5.463.487 δρχ.(16.033,71 €) από εισαγωγή συναλλάγματος από το εξωτερικό. Από τον προσφεύγοντα προσκομίστηκε αντίγραφο του με αρ./.....-01 υπηρεσιακού σημειώματος βεβαίωσης αγοράς συναλλάγματος της Τράπεζας. Σύμφωνα με τη βεβαίωση έγινε ανάληψη ποσού \$ 14.270, από τον με αρ. τραπεζικό λογαριασμό ταμιευτηρίου της Τράπεζας που διατηρεί σε USD. Το ποσό αυτό

μετατράπηκε σε δραχμές με ισοτιμία 382,865 δρχ/\$, ήτοι συνολικό ποσό 5.463.487 δρχ. Ωστόσο δεν προσκομίστηκαν αποδεικτικά για τη προέλευση του ποσού αυτού, σύμφωνα με το άρθρο 19 § 2 περ. δ' του ν. 2238/94 και ως εκ τούτου δεν έγινε δεκτό από τον έλεγχο.

β) Όσον αφορά το ποσό που αναγράφηκε στον κωδ. 787 «Ανάλωση κεφαλαίου που ήδη φορολογήθηκε ή απαλλασσόταν από το φόρο», ύψους 5.869,41 € (2.000.000 δρχ.) δεν προσκομίστηκε στον έλεγχο πίνακας ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και συνεπώς δεν έγινε δεκτό από τον έλεγχο.

γ) Για την αγορά του Ε.Ι.Χ. με αρ. κυκλοφορίας, όπως προκύπτει και από το Τ.Δ.Α. με αρ. .../.....-01 της εταιρίας, καταβλήθηκε ποσό 4.078.000 δρχ. (11.967,72 €), ενώ στην υποβληθείσα δήλωση Φ.Ε. δηλώθηκε στον κωδ. 720 ποσό ύψους 3.798.001 δρχ. (11.146 €). κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 17 σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 19 του Κ.Φ.Ε. Ν. 2238/1994.

Οικ. έτος 2003 (διαχειριστική περίοδος 1-1-2002 έως 31-12-2002)

Ο προσφεύγων στην υπ' αριθμ./.....-2003 δήλωση φορολογίας εισοδήματος που υπέβαλε ηλεκτρονικά για το οικον. έτους 2003 δήλωσε α) στον κωδ. 783 «Εισαγωγή συναλλάγματος μη υποχρεωτικά εκχωρητέου στην Τράπεζα της Ελλάδος», το ποσό των 19.821,61 € από εισαγωγή συναλλάγματος από το εξωτερικό. Για το ποσό του κωδ. 783 προσκομίστηκε από τον προσφεύγοντα αντίγραφο του με αρ./.....-02 υπηρεσιακού σημειώματος βεβαίωσης αγοράς συναλλάγματος της Τράπεζας. Σύμφωνα με τη βεβαίωση έγινε ανάληψη ποσού \$ 20.000, από τον με αρ. τραπεζικό λογαριασμό ταμιευτηρίου της Τράπεζας που διατηρεί ο ίδιος σε USD για την επιχειρηματική του δραστηριότητα. Το ποσό αυτό μετατράπηκε σε ευρώ με ισοτιμία 1,00901 €/ \$, ήτοι συνολικό ποσό 19.821,41 €/ \$. Ωστόσο δεν προσκομίστηκαν αποδεικτικά για τη προέλευση των ποσών αυτών, σύμφωνα με το άρθρο 19 § 2 περ. δ' του ν. 2238/94 και ως εκ τούτου δεν έγινε δεκτό από τον έλεγχο.

β) Από τα στοιχεία που συνέλεξε ο έλεγχος προέκυψε ότι ο προσφεύγων δεν δήλωσε στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος την χρήση (εντός του διαχειριστικού έτους 2002) του με αρ. κυκλ. ΕΙΧ, δυνάμει της με αρ./.....-02 σύμβασης μακροχρόνιας μίσθωσης που σύναψε με την εταιρία Α.Ε. Το ΕΙΧ ήταν τύπου 9-5 AERO 250 HP και προβλεπόταν μηνιαίο μίσθωμα ύψους 2.179,73 € πλέον Φ.Π.Α. Ο έλεγχος αποδέχτηκε το ποσό των 21.823,34 € που δηλώθηκε ως χρηματοδοτική μίσθωση στον κωδικό 719 «Από την δαπάνη που καταβλήθηκε για την αγορά ή χρηματοδοτική μίσθωση αυτοκινήτων κ.τ.λ.». Την ετήσια τεκμαρτή δαπάνη του εν λόγω αυτοκινήτου, ο έλεγχος την υπολόγισε βάσει του πίνακα των φορολογήσιμων ίππων(16) και των ετών κυκλοφορίας του (2002) ήτοι συνολικά 22.400,00 €, ποσό που προστέθηκε στον κωδικό 851 «Προσδιορισμός ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης διαβίωσης για επιβατικά αυτοκίνητα Ι.Χ. κτλ.» στο

ποσό των 7.260,42 € που προϋπήρχε και ο κωδικός 851 προσδιορίστηκε συνολικά βάσει ελέγχου σε 29.660,42 €.

Οικ. έτος 2004 (διαχειριστική περίοδος 1-1-2003 έως 31-12-2003)

Ο προσφεύγων και η σύζυγος του . . στην χρήση 2003 με το με αρ./26-11-03 συμβόλαιο αγοραπωλησίας του συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης αγόρασαν, από την εταιρία «. . .», ένα γραφείο 5^{ου} ορόφου εμβαδού 178 τ.μ. και στεγασμένο χώρο στάθμευσης 3^{ου} ορόφου εμβαδού 12 τ.μ. επί της οδού αριθ. του Δήμου ..., κατά ποσοστό ½ εξ αδιαιρέτου ο καθένας.

Σύμφωνα πάντα με το συμβόλαιο, τα ποσά των δύο επιταγών προήλθαν κατά το ποσό των 2.937,00 € εξ ιδίων χρημάτων των αγοραστών και κατά το ποσό των 400.000,00 € από προϊόν στεγαστικού δανείου χορηγηθέν από την Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε. Το κόστος αγοράς του ακινήτου μαζί με τα έξοδα ανήλθε στο ποσό των 229.468,50 € για κάθε έναν, ήτοι συνολικά 458.306 €.

Από τις ελεγκτικές επαληθεύσεις της Ε.Δ.Ε.Υ.Θ. και την αλληλογραφία με τράπεζες (σελ 6-7 της έκθεσης), προέκυψε ότι το ακίνητο αγοράστηκε όχι με στεγαστικό δάνειο που ανέφερε η βεβαίωση της Τράπεζας αλλά από χρήματα προερχόμενα από τη σύμβαση πίστωσης του αλληλόχρεου λογαριασμού. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 § 2 περ. ε' του ν. 2238/94, η διαφορά μεταξύ εισοδήματος που δηλώθηκε από τον φορολογούμενο και τη σύζυγο του και της συνολικής ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης τους, των άρθρων 16 και 17 του ν.2238/94, καλύπτεται ή περιορίζεται μεταξύ άλλων και με δάνεια τα οποία έχουν ληφθεί και αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία. Ειδικώς, όταν πρόκειται για την κάλυψη διαφοράς δαπάνης της προηγούμενης παραγράφου, κατά το ποσό που προέρχεται από δαπάνη του άρθρου 17 (αγορά ακινήτων) το ποσό δανείου λαμβάνεται υπόψη εφόσον από το οικείο έγγραφο αποδεικνύεται ότι έχει ληφθεί πριν από την πραγματοποίηση της σχετικής δαπάνης. Σημειώνεται ότι στη με αρ. 1037965/356/0012/ΠΟΛ. 1094/23-03-1989 διαταγή του ΥΠ.ΟΙΚ. για να ληφθούν υπόψη τα δάνεια για κάλυψη τεκμηρίου δεν πρέπει να είχαν ληφθεί για άλλο σκοπό.

Ως εκ τούτου και με δεδομένο ότι το ποσό των 400.000 € προέρχεται από ανάληψη από τον αλληλόχρεο λογαριασμό, η σύμβαση του οποίου δεν έχει συναφθεί με σκοπό την αγορά του ακινήτου, δεν μπορεί να συνυπολογιστεί στα ποσά μείωσης δαπανών του άρθρου 17 του ν. 2238/94.

Με τη δήλωση Φ.Ε. που κατέθεσε στη Δ.Ο.Υ. ο προσφεύγων συνυπέβαλε και δύο βεβαιώσεις αγοράς συναλλάγματος της Τράπεζας ποσού μετατροπής σε € 101.838,91. Από τον προσφεύγοντα δεν προσκομίστηκαν αποδεικτικά για τη προέλευση των ποσών αυτών, σύμφωνα με το άρθρο 19 § 2 περ. δ' του ν. 2238/94 και ως εκ τούτου δεν έγιναν δεκτά κατά την εκκαθάριση της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος από τον έλεγχο.

Οι ανωτέρω βεβαιώσεις για το ποσό των 101.838,91 ευρώ δεν λήφθηκαν υπόψη κατά την αρχική εκκαθάριση της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, διότι το ποσό του κωδικού 781 στην αρχική δήλωση είχε διορθωθεί και ανέγραφε 476.108,14 ευρώ ήτοι το δάνειο ύψους 400.000,00 ευρώ, τα κέρδη του ΟΠΑΠ ύψους 73.104,75 ευρώ και ποσό ύψους 1.346,05 από ολοσχερή εξόφληση εξαγοράς ασφαλιστηρίου συμβολαίου και επιπλέον ποσό 1.657,34 το οποίο δεν προκύπτει από κάποιο δικαιολογητικό. Συνεπώς το ποσό του κωδικού 781 μειώθηκε βάσει ελέγχου στο ύψος των 74.450,80 ευρώ.

Επίσης από τον προσφεύγοντα δεν δηλώθηκε στην υποβληθείσα δήλωση ΦΕ οικ. έτους 2004 το ποσό των 30.864,96 € ως χρηματοδοτική μίσθωση στον κωδικό 719 «Από την δαπάνη που καταβλήθηκε για την αγορά ή χρηματοδοτική μίσθωση αυτοκινήτων κ.τ.λ.» κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 17 σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 19 του Κ.Φ.Ε. Ν. 2238/1994 ούτε δήλωσε στον κωδικό 851 την χρήση (εντός του διαχειριστικού έτους 2003) του με αρ. κυκλ..... ΕΙΧ, δυνάμει της με αρ./14-05-02 σύμβασης μακροχρόνιας μίσθωσης που σύναψε με την εταιρία NTIPENT A.E.

Οικ. έτος 2005 (διαχειριστική περίοδος 1-1-2004 έως 31-12-2004)

Στην με αριθ. καταχώρησης/.....-2005 υποβληθείσα από τον προσφεύγοντα ετήσια δήλωση ΦΕ οικ. έτους 2005 το ποσό των 416.585,75 € που δηλώθηκε στον κωδ. 781 «Χρηματικά ποσά που προέρχονται από διάθεση περιουσιακών στοιχείων, εισαγωγή χρηματικών κεφαλαίων αλλοδαπής, δάνεια, δωρεές κτλ.» προέρχεται από επαναπατρισμό κεφαλαίων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 38 ν. 3259/04 και από εισαγωγή συναλλάγματος (GBP). Για τα ποσά επαναπατρισμού κεφαλαίων, ύψους 340.000 €, ο προσφεύγων υπέβαλλε την απαιτούμενη από το νόμο δήλωση - εξουσιοδότηση εισαγωγής κεφαλαίων και παρακρατήθηκε από την Εμπορική Τράπεζα ο αναλογούν φόρος 3%.

Όσον αφορά το ποσό των 58.550,48 GBP (86.805,75 €), από την ανάλυση των λογαριασμών ταμειυτηρίου που τηρούσε ο προσφεύγων στην Τράπεζα σε GBP (αρ. .../...) αλλά και τη με αρ./.....-04 βεβαίωση αγοράς συναλλάγματος της Τράπεζας προκύπτει, ότι έγινε ισόποση ανάληψη στις-04 από τον προαναφερόμενο λογαριασμό ταμειυτηρίου σε GBP και μετατράπηκαν σε ευρώ (ισοτιμία 0,6745) την ίδια ημέρα. Από τα προσκομισθέντα με τη δήλωση Φ.Ε. οικον. έτους 2005 στοιχεία δεν δικαιολογείται η απόκτηση του εισοδήματος αυτού στην αλλοδαπή από τον προσφεύγοντα και ως εκ τούτου δεν πληρείται η προϋπόθεση που ορίζει το άρθρο 19 § 2 περ. δ' του ν. 2238/94 και δεν λήφθηκε υπόψη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 2238/94 από τον έλεγχο.

Επίσης από τον προσφεύγοντα δεν δηλώθηκε στην υποβληθείσα δήλωση ΦΕ οικ. έτους 2005 το ποσό των 30.864,96 € ως χρηματοδοτική μίσθωση στον κωδικό 719 «Από την δαπάνη που καταβλήθηκε για την αγορά ή χρηματοδοτική μίσθωση αυτοκινήτων κ.τ.λ.» κατά παράβαση των

διατάξεων του άρθρου 17 σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 19 του Κ.Φ.Ε. Ν. 2238/1994 ούτε δήλωσε στον κωδικό 851 την χρήση (εντός του διαχειριστικού έτους 2004) του με αρ. κυκλ. ΕΙΧ, δυνάμει της με αρ./14-05-02 σύμβασης μακροχρόνιας μίσθωσης που σύναψε με την εταιρία Α.Ε.

Οικ. έτος 2006 (διαχειριστική περίοδος 1-1-2005 έως 31-12-2005)

Στην με αριθ. καταχώρησης-2006 υποβληθείσα από τον προσφεύγοντα ετήσια δήλωση ΦΕ οικ. έτους 2006 δηλώθηκε από τον προσφεύγοντα το ποσό των 95.126,35 € στον κωδικό 659 «Εισοδήματα που απαλλάσσονται από τον φόρο, φορολογούνται με ειδικό τρόπο κτλ.»

Από το παραπάνω ποσό των 95.126,35 €, ποσό ύψους 37.866,40 € (50.000 USD) αφορά σε εισαγωγή συναλλάγματος που δεν δικαιολογήθηκε η απόκτηση του στην αλλοδαπή και δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 19 § 2 περ. δ' με αποτέλεσμα να μην γίνει αποδεκτό από τον έλεγχο κατά την νέα εκκαθάριση της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος.

Η σύζυγος του προσφεύγοντος στις-05 σύναψε σύμβαση στεγαστικού δανείου με αρ. στο κατάστημα της Τράπεζας. Το δάνειο ήταν ύψους 100.000 € και ενεχυριάσθηκε, ως εξασφάλιση, λογαριασμός προθεσμιακής κατάθεσης της Τράπεζας με αρ. επ' ονόματι και . ., αρχικού κεφαλαίου κατάθεσης ύψους 135.000 USD. Η ανάληψη του ποσού του δανείου έγινε στις 05-10-2005 και δεν δηλώθηκε στη δήλωση Φ.Ε. οικ. έτους 2006. Δεν δηλώθηκε επίσης και η αποπληρωμή του δανείου στο έτος 2005 και τα επόμενα αυτού, κατά παράβαση του άρθρου 17 § στ' του ν. 2238/94. Από τον έλεγχο προέκυψε ότι το έτος 2005 για το συγκεκριμένο δάνειο (2349846120) πληρώθηκε ποσό ύψους 2.068,47 €.

Επίσης από τον προσφεύγοντα δεν δηλώθηκε στην υποβληθείσα δήλωση ΦΕ οικ. έτους 2006 το ποσό των 9.119,11 € ως χρηματοδοτική μίσθωση στον κωδικό 719 «Από την δαπάνη που καταβλήθηκε για την αγορά ή χρηματοδοτική μίσθωση αυτοκινήτων κ.τ.λ.» ούτε δήλωσε στον κωδικό 851 την χρήση (εντός του διαχειριστικού έτους 2005) του με αρ. κυκλοφορίας ΕΙΧ μάρκας 3,7 LIMITED S/R, δυνάμει της με αρ./.....-05 σύμβασης μακροχρόνιας μίσθωσης που σύναψε με την εταιρία Α.Ε.

Εντός του διαχειριστικού έτους 2005 το με αριθ. κυκλ..... Ε.Ι.Χ. αγοράστηκε από τη σύζυγο του προσφεύγοντος με το με αρ.-B/20-05-05 Τ.Δ.Α. της Α.Ε., αντί του ποσού των 5.919,14 €. Ωστόσο, στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος δήλωσε τη χρήση του Ε.Ι.Χ. μόνο για 7 μήνες, δηλ. μετά την αγορά του από την σύζυγο του αλλά όχι και για το προηγούμενο διάστημα που διαρκούσε η μακροχρόνια μίσθωση.

Ο έλεγχος υπολόγισε για 5 μήνες το ποσό των 12.904,00 € στον προσφεύγοντα ως χρηματοδοτική μίσθωση στον κωδικό 719 «Από την δαπάνη που καταβάλλατε για την αγορά ή χρηματοδοτική μίσθωση αυτοκινήτων κ,τ.λ.».

Οικ. έτος 2007 (διαχειριστική περίοδος 1-1-2006 έως 31-12-2006)

Στην με αριθ. καταχώρησης/31-05-2007 υποβληθείσα από τον προσφεύγοντα και τη σύζυγο του ετήσια δήλωση ΦΕ οικ. έτους 2007 δεν δηλώθηκε από τη σύζυγο του προσφεύγοντος ποσό 12.667,50 € που κατέβαλε στο έτος 2006 για την αποπληρωμή του δανείου βάσει της με αρ. σύμβασης στεγαστικού δανείου με το κατάστημα της Τράπεζας, κατά παράβαση του άρθρου 17 § στ' του ν. 2238/1994.

Επίσης από τον προσφεύγοντα δεν δηλώθηκε στην υποβληθείσα δήλωση ΦΕ οικ. έτους 2007 το ποσό των 15.632,76 € ως χρηματοδοτική μίσθωση στον κωδικό 719 «Από την δαπάνη που καταβλήθηκε για την αγορά ή χρηματοδοτική μίσθωση αυτοκινήτων κ.τ.λ.» ούτε δήλωσε στον κωδικό 851 την χρήση (εντός του διαχειριστικού έτους 2006) του με αρ. κυκλοφορίας ΕΙΧ μάρκας LIMITED S/R, δυνάμει της με αρ./08-06-05 σύμβασης μακροχρόνιας μίσθωσης που σύναψε με την εταιρία Α.Ε.

Με τη με αριθμό πρωτοκόλλου/.....-2016 ενδικοφανή προσφυγή ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση των παραπάνω πράξεων της Προϊσταμένης της Δ.Ο.Υ., επικαλούμενος τους κάτωθι λόγους:

- 1) Παραγραφή του δικαιώματος προς έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων για τις ελεγχόμενες χρήσεις.
- 2) Απόλυτη αδυναμία επανελέγχου Μη νόμιμος ο διενεργηθείς έλεγχος φόρου εισοδήματος των επίδικων χρήσεων, ελλείψει «νέων, συμπληρωματικών» στοιχείων κατά την έννοια του άρθρ. 68 παρ. 2 Ν. 2238/1994

- 3) Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων των αρθρ. 16, 17 και 19 ν. 2238/1994 –Η παραδοχή ότι το ποσό που προέρχεται από ανάληψη από τον αλληλόχρεο λογαριασμό η σύμβαση του οποίου δεν είχε συναφθεί με σκοπό την αγορά ακινήτου και δεν μπορεί να συνυπολογιστεί στο ποσό μείωσης των δαπανών του άρθρου 17 στηρίζεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση. Στο οικονομικό έτος 2002 ο έλεγχος δεν δέχεται στον κωδικό 783 «Εισαγωγή συναλλάγματος μη υποχρεωτικά εκχωρητέου στην Τράπεζα της Ελλάδος» ποσό 5.463.487 δρχ. και στον κωδικό 787 «Ανάλωση κεφαλαίου που ήδη φορολογήθηκε ή απαλλασσόταν από το φόρο» ύψους 5.869,41 € (2.000.000 δρχ.). Στο οικονομικό έτος 2003 ο έλεγχος δεν δέχεται στον κωδικό 783 «Εισαγωγή συναλλάγματος μη υποχρεωτικά εκχωρητέου στην Τράπεζα της Ελλάδος» ποσό ύψους 19.821,61 €, χρεώνει ποσό ύψους 22.400,00 € τεκμήριο για το Ε.Ι.Χ. με αρ. κυκλοφορίας ενώ δεν ήταν στο όνομα του, βάζει προσαύξηση τεκμαρτής δαπάνης 10%, προσαύξηση φόρου λόγω ανακρίβειας 3% ανά μήνα και δεν συμψηφίζει το ποσό του φόρου της περαίωσης. Στο οικονομικό έτος 2004 ο έλεγχος δεν δέχεται στον κωδικό 783 «Εισαγωγή συναλλάγματος μη υποχρεωτικά εκχωρητέου στην Τράπεζα της Ελλάδος» από ΒΑΣ ποσό 101.838,91 €, χρεώνει ποσό ύψους 30.864,96 € για χρηματοδοτική μίσθωση του αυτοκινήτου προσαύξηση φόρου λόγω ανακρίβειας 3% ανά μήνα και δεν συμψηφίζει το ποσό του φόρου της περαίωσης

Ως προς τον πρώτο και δεύτερο ισχυρισμό του προσφεύγοντος περί παραγραφής της αξιώσεως του Δημοσίου για κοινοποίηση οριστικών πράξεων προσδιορισμού φόρου εισοδήματος και ότι δεν είναι νόμιμος ο διενεργηθείς έλεγχος φόρου εισοδήματος των επίδικων χρήσεων, ελλείπει «νέων, συμπληρωματικών» στοιχείων κατά την έννοια του άρθρ. 68 παρ. 2 Ν. 2238/1994

Επειδή ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί παραγραφής της αξίωσης του Δημοσίου πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος για τους παρακάτω αναφερόμενους λόγους:

-Με τις διατάξεις του άρθρου 84 παράγραφος 1 του Ν.2238/1994 ορίζεται ότι «*Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της Δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας.*»

Στην παρ. 4 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «*Το δικαίωμα του Δημοσίου για την ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής και την επιβολή φόρων, πρόσθετων φόρων, για φορολογικές παραβάσεις, παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας, εφόσον η μη ενάσκησή του, έστω και κατά ένα μέρος, οφείλεται:*

α) Στην από πρόθεση πράξη ή παράλειψη του φορολογουμένου με τη σύμπραξη του αρμόδιου φορολογικού οργάνου,

β) Σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 68, ανεξάρτητα από το εάν έχει εκδοθεί και κοινοποιηθεί ή όχι, αρχικό φύλλο ελέγχου.». (Η περ. β` της παρ. 7 αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρ. 13 παρ. 6 Ν. 3522/2006, ΦΕΚ Α 276/22.12.2006).

Σύμφωνα με το άρθρο 68 παρ. 2 του ίδιου ως άνω νόμου ορίζεται ότι: «2. Φύλλο ελέγχου και αν ακόμη έγινε οριστικό δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου, αν: α) από συμπληρωματικά στοιχεία, που περιήλθαν σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, εξακριβώνεται ότι το εισόδημα του φορολογουμένου υπερβαίνει αυτό που έχει περιληφθεί στο προηγούμενο φύλλο ελέγχου, β) η δήλωση που υποβλήθηκε ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή ή γ) περιέλθουν σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας στοιχεία βάσει της αμοιβαίας διοικητικής συνδρομής από φορολογικές ή τελωνειακές αρχές άλλων Κρατών - Μελών της Ε.Ε. ή τρίτων χωρών που αποδεικνύονται ανακριβείς οι συναλλαγές, έστω και αν αυτά ζητήθηκαν πριν από την έκδοση του οριστικού φύλλου ελέγχου ή δ) περιέλθουν στις φορολογικές αρχές στοιχεία κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 9 του άρθρου 26 του Ν. 3728/2008 (Α'258), (όπως η παρ. 2 αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρ. 13 παρ. 1 Ν. 3522/2006 ΦΕΚ Α' 276/22.12.2006).

Επειδή σε κάθε περίπτωση με τους παρακάτω νόμους παρατάθηκε διαδοχικά το δικαίωμα του δημοσίου ως ακολούθως:

-Σύμφωνα με το άρθρο 11 του Ν. 3513/2006 (ΦΕΚ Α' 265/5.12.2006), οι προθεσμίες παραγραφής που λήγουν στις 31.12.2006 και 31.12.2007, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, παρατείνονται μέχρι 31.12.2008.

-Σύμφωνα με το άρθρο 29 του Ν. 3697/2008 (ΦΕΚ Α' 194/25.9.2008), η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31.12.2008, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, παρατείνεται μέχρι 31.12.2009.

-Σύμφωνα με το άρθρο 10 του Ν. 3790/2009 (ΦΕΚ Α' 143/7.8.2009), η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31.12.2009, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, παρατείνεται μέχρι 30.06.2010.

-Σύμφωνα με το άρθρο 82 του Ν. 3842/2010 (ΦΕΚ 58 Α'/24.4.2010), η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 30.06.2010, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, παρατείνεται μέχρι 31.12.2010.

-Σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ. 7 Ν.3888/2010, η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31.12.2010, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, παρατείνεται μέχρι 31.12.2011.

-Σύμφωνα με το άρθρο 18 παρ. 2 του Ν.4002/2011, η προθεσμία παραγραφής που λήγει στις 31.12.2011, ημερομηνία μετά την οποία παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου επιβολής φόρων, τελών και εισφορών, παρατείνεται μέχρι 31.12.2012.

-Σύμφωνα με το άρθρο 22 του Ν. 4203/2013 ορίζει ότι: «Οι προθεσμίες παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου και κάθε άλλης πράξης επιβολής φόρων, τελών, προστίμων ή εισφορών, που λήγουν στις 31.12.2013, παρατείνονται κατά δύο (2) έτη από τη λήξη τους στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) για υποθέσεις, για τις οποίες έχουν αποσταλεί στοιχεία σε ελληνική δικαστική, φορολογική, ελεγκτική ή άλλη αρχή από άλλα κράτη - μέλη της Ε.Ε. ή τρίτες χώρες στα πλαίσια αμοιβαίας διοικητικής ή δικαστικής συνδρομής ή συμβάσεων αποφυγής διπλής φορολογίας εισοδήματος και κεφαλαίου ή συμβάσεων ανταλλαγής πληροφοριών ή συμβάσεις διοικητικής συνδρομής για την καταπολέμηση της απάτης και της φοροδιαφυγής ή οποιασδήποτε άλλης διαδικασίας, ή εκκρεμεί, κατόπιν αιτήματος των ανωτέρω ελληνικών αρχών η αποστολή στοιχείων, και β) για υποθέσεις, για τις οποίες έχουν εκδοθεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος ή θα εκδοθούν μέχρι τις 31.12.2013 εισαγγελικές παραγγελίες, εντολές ελέγχου, έρευνας ή επεξεργασίας ή εντολές και αιτήματα διερεύνησης από δικαστική ή φορολογική ή ελεγκτική αρχή, καθώς και από την Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης.»

Σύμφωνα με το άρθρο 22 του Ν. 4337/2015 ορίζει ότι : «Οι προθεσμίες παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για έκδοση πράξης διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου και κάθε άλλης πράξης επιβολής φόρων, τελών, προστίμων ή εισφορών, που λήγουν στις 31.12.2015 παρατείνονται κατά ένα (1) έτος από τη λήξη τους για υποθέσεις για τις οποίες έχουν εκδοθεί (κατά τη δημοσίευση του παρόντος) ή θα εκδοθούν μέχρι τις 31.12.2015 εισαγγελικές παραγγελίες, εντολές ελέγχου, έρευνας ή επεξεργασίας ή εντολές και αιτήματα διερεύνησης από δικαστική ή φορολογική ή ελεγκτική αρχή...».

Επειδή, όπως πρόσφατα έχει γίνει δεκτό από το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣΤΕ 888/2016), «ο νομοθέτης δύναται να παρατείνει τον χρόνο παραγραφής της αξίωσης του Δημοσίου προς βεβαίωση και επιβολή φόρου, στην περίπτωση που ο αρχικά προβλεπόμενος χρόνος, εντός του οποίου μπορούσε να ασκήσει την αξίωσή του αυτή, δεν είχε ακόμη συμπληρωθεί κατά την έναρξη ισχύος του νεότερου νόμου. Μια τέτοια παράταση, ωστόσο, πρέπει να χωρεί υπό προϋποθέσεις, ώστε να είναι σύμφωνη προς το καθεστώς ιδιαίτερης ασφάλειας δικαίου και προστασίας της εμπιστοσύνης που θεσπίζει για την επιβολή εν γένει των φορολογικών βαρών με τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 78 του Συντάγματος ο συνταγματικός νομοθέτης (ΣΤΕ 3174/2014 Ολ.)».

Επειδή, στο άρθρο 72§3 Ν. 4174/2013 (πρώην άρθρο 66) ορίζεται ότι: «..Σε περίπτωση κατά την οποία, έως τις 31.12.2013, είχε εκδοθεί εντολή φορολογικού ελέγχου και για οποιονδήποτε λόγο, μετά την ημερομηνία αυτή, για την ίδια χρήση, περίοδο, φορολογική υπόθεση ή υποχρέωση, εκδοθεί νέα εντολή ελέγχου, οι έννομες συνέπειες της έκδοσης της αρχικής εντολής δεν θίγονται».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ. 11 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προϋποθέσεων του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν. ...»

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο χρόνος παραγραφής για την υπό κρίση υπόθεση δεν είχε εκπνεύσει κατά την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων, δεδομένου ότι ο έλεγχος διενεργήθηκε δυνάμει της αριθμ. .../.....-2014 εντολής ελέγχου της Δ.Ο.Υ., η οποία εκδόθηκε σε συνέχεια και αντικατάσταση της αριθμ./.....-2013 και σε συνέχεια της υπ' αριθμ./.....-2012 εντολής της Ε.Δ.Ε.Υ.Θ, απορρίπτοντας σε κάθε περίπτωση τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι οι ως άνω διατάξεις αφορούν μόνο φορολογικές υποθέσεις, δεδομένου ότι οι φορολογικοί νόμοι είναι τυπικοί και δεν επιδέχονται διασταλτικής ερμηνείας και εξ αυτού του λόγου ο ισχυρισμός περί του αντιθέτου τυγχάνει αβάσιμος.

Εν προκειμένω το αντικείμενο του ελέγχου είναι η αξιοποίηση της διαβιβασθείσας πληροφοριακής έκθεσης ελέγχου εισοδήματος στη Δ.Ο.Υ. με βάση την οποία αποδεικνύεται η ανακριβής υποβολή των οικείων δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος για τα υπό κρίση έτη. Η πληροφοριακή έκθεση έχει πλήρη αποδεικτική ισχύ σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 171 παρ. 4 και 1 Κ.Δ.Δ περιλαμβάνονται δε σ' αυτή όλες οι ελεγκτικές επαληθεύσεις καθώς και οι ενέργειες που έγιναν και οδήγησαν τον έλεγχο στον καταλογισμό της διαφοράς φόρου εισοδήματος.

Κατά συνέπεια, οι εν λόγω ισχυρισμοί του προσφεύγοντος απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Ως προς τον τρίτο ισχυρισμό περί εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής των διατάξεων των αρθρ. 16, 17 και 19 ν. 2238/1994

Επειδή, ο Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος (στο εξής, ΚΦΕ), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2238/1994 (Α' 151) και ίσχυε κατά τον κρίσιμο, εν προκειμένω, χρόνο (οικονομικά έτη 2006 2007 και 2010), ορίζει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«στο άρθρο 1, ότι «Επιβάλλεται φόρος στο συνολικό καθαρό εισόδημα που προκύπτει είτε στην ημεδαπή είτε στην αλλοδαπή και αποκτάται από κάθε φυσικό πρόσωπο για το οποίο συντρέχουν οι προϋποθέσεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 2», στο άρθρο 3, ότι «1. Ο φόρος επιβάλλεται

κάθε οικονομικό έτος στο εισόδημα που αποκτάται μέσα στο αμέσως προηγούμενο οικονομικό έτος, κατά τις διακρίσεις που ορίζει αυτός ο νόμος...», στο άρθρο 4 (αντίστοιχο το άρθρο 2 του ν.δ. 3323/1955), ότι «1. Εισόδημα στο οποίο επιβάλλεται ο φόρος είναι το εισόδημα που προέρχεται από κάθε πηγή ύστερα από την αφαίρεση των δαπανών για την απόκτησή του, όπως αυτό προσδιορίζεται ειδικότερα στα άρθρα 20 έως 51. [...] 2. Το εισόδημα ανάλογα με την πηγή της προσέλευσής του διακρίνεται κατά τις επόμενες κατηγορίες ως εξής: Α-Β. Εισόδημα από ακίνητα. Γ. Εισόδημα από κινητές αξίες. Δ. Εισόδημα από εμπορικές επιχειρήσεις. Ε. Εισόδημα από γεωργικές επιχειρήσεις. ΣΤ. Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες. Ζ. Εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών και από κάθε άλλη πηγή. 3. Για να βρεθεί το συνολικό εισόδημα, αθροίζονται τα επί μέρους εισοδήματα των κατηγοριών Α΄ έως Ζ΄ της προηγούμενης παραγράφου τα οποία αποκτώνται από κάθε φυσικό πρόσωπο είτε κατά το οικονομικό έτος το προηγούμενο από τη φορολογία, είτε κατά το ημερολογιακό ή διαχειριστικό ή γεωργικό έτος το οποίο έληξε μέσα στο προηγούμενο από τη φορολογία οικονομικό έτος.»

Σύμφωνα με πάγια νομολογία, ως «εισόδημα» κατά τις ανωτέρω διατάξεις των άρθρων 4 και 48 παρ. 3 του ΚΦΕ (και των αντίστοιχων διατάξεων των άρθρων 2 και 45 παρ. 3 του ν.δ. 3323/1955), νοείται και φορολογείται η πρόσοδος που παράγεται περιοδικά, από διαρκώς εκμεταλλεύσιμη πηγή, και αποτελεί το αντάλλαγμα της προσωπικής εργασίας ή τον καρπό των περιουσιακών στοιχείων του φορολογούμενου, όχι και κάθε άλλη, μη έχουσα τα παραπάνω γνωρίσματα, προσαύξηση της περιουσίας του, εκτός κι αν με ειδική διάταξη νόμου θεωρείται εισόδημα, για την υπαγωγή του στο φόρο (βλ. ΣτΕ 3872/2013, 420/1999 επταμ., 1663/1994, 3342/1985, 1453/1982, 3514/1975, 2417/1965 κ.ά.).

Επειδή, ο ΚΦΕ προβλέπει, στα άρθρα 61-63, την υποχρέωση υποβολής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος και το περιεχόμενο αυτής, στο δε άρθρο 66, το φορολογικό έλεγχο. Ειδικότερα, στην παράγραφο 1 του άρθρου 66, όπως η παράγραφος αυτή ίσχυε κατά τον κρίσιμο, εν προκειμένω, χρόνο, ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι: «Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας ελέγχει την ακρίβεια των επιδιδόμενων δηλώσεων και προβαίνει σε έρευνα για την εξακρίβωση των υποχρέων που δεν έχουν υποβάλει δήλωση. Για το σκοπό αυτόν δικαιούται: α) Να ζητά από τον υπόχρεο, ανεξάρτητα από το αν έχει υποβάλει ή όχι φορολογική δήλωση, καλώντας αυτόν με έγγραφο, το οποίο του αποστέλλει επί αποδείξει, να δώσει μέσα σε σύντομη και τακτή προθεσμία, είτε αυτοπροσώπως είτε με εντολοδόχο που διορίζεται με απλή επιστολή, τις αναγκαίες διευκρινίσεις και να προσκομίσει κάθε λογαριασμό και κάθε στοιχείο που είναι χρήσιμο για τον καθορισμό του εισοδήματος. ...

Επειδή, στο άρθρο 15 (Προσδιορισμός εισοδήματος με βάση την τεκμαρτή δαπάνη) του ΚΦΕ ορίζεται: «Το συνολικό εισόδημα προσδιορίζεται, κατ' εξαίρεση, με βάση τις δαπάνες διαβίωσης

του φορολογουμένου και των προσώπων που συνοικούν με αυτόν και τον βαρύνουν, όταν το συνολικό ποσό των δαπανών που προσδιορίζεται κατά τα επόμενα άρθρα είναι ανώτερο από το συνολικό καθαρό εισόδημα των κατηγοριών Α' έως Ζ'. Το εισόδημα που υπόκειται σε φόρο στην περίπτωση αυτή προσδιορίζεται κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 19.»

Επειδή, στο άρθρο 16 (τεκμήρια δαπανών διαβίωσης) του ΚΦΕ ορίζεται μεταξύ άλλων «1. Για τον προσδιορισμό της συνολικής ετήσιας δαπάνης διαβίωσης του φορολογουμένου, της συζύγου του και των προσώπων που συνοικούν και τους βαρύνουν λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

α) Το ετήσιο τεκμαρτό μίσθωμα για ιδιοκατοικούμενη ή μισθούμενη κύρια κατοικία, άνω των διακοσίων (200) τετραγωνικών μέτρων και για δευτερεύουσα κατοικία γενικώς άνω των εκατόν πενήντα (150) τετραγωνικών μέτρων όπως αυτό εξευρίσκεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 22, το οποίο πολλαπλασιάζεται με συντελεστή δύο... β) Η ετήσια τεκμαρτή δαπάνη που υπολογίζεται με βάση το ύψος των ετήσιων εξόδων συντήρησης και κυκλοφορίας επιβατικού αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσης που προσδιορίζεται ανάλογα με τους φορολογήσιμους ίππους του αυτοκινήτου και της συμμετοχής της τεκμαρτής αυτής δαπάνης στους οικογενειακούς προϋπολογισμούς, ως ακολούθως: Φορολογήσιμοι ίπποι αυτοκινήτου... Προκειμένου για εκπαιδευτές οδηγών αυτοκινήτων, καθώς και για τις επιχειρήσεις ενοικίασης αυτοκινήτων, που χρησιμοποιούν για το σκοπό αυτόν περισσότερα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης, για τον υπολογισμό της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης λαμβάνεται υπόψη το αυτοκίνητο που δίνει τη μεγαλύτερη αντικειμενική δαπάνη. Στις περιπτώσεις ενοικίασης ή χρηματοδοτικής μίσθωσης αυτοκινήτων επιβατικών ιδιωτικής ή μικτής χρήσης, η ετήσια αντικειμενική δαπάνη, που αντιστοιχεί στο χρόνο χρησιμοποίησης αυτών, βαρύνει το μισθωτή τους. ..

2. Το συνολικό ποσό της ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης διαβίωσης του φορολογούμενου, της συζύγου του και των προσώπων που τους βαρύνουν, όπως αυτό προσδιορίζεται από την προηγούμενη παράγραφο, **προσαυξάνεται κατά δέκα τοις εκατό (10%) για καθένα στοιχείο προσδιορισμού της δαπάνης αυτής πέρα από το δεύτερο.** Το ποσό της προσαύξησης δεν μπορεί να υπερβεί το διπλάσιο του μμεγαλύτερου ποσού της τεκμαρτής δαπάνης που προκύπτει από τα στοιχεία που έχει στην κυριότητα ή την κατοχή του ο υπόχρεος, η σύζυγός του και τα πρόσωπα που τους βαρύνουν. Δεν προσαυξάνεται η δαπάνη που προκύπτει κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, όταν το ποσό αυτής δεν υπερβαίνει τα επτά χιλιάδες τριακόσια πενήντα (7.350) ευρώ.»

Επειδή, στο άρθρο 17 (τεκμήρια απόκτησης περιουσιακών στοιχείων) του ΚΦΕ ορίζεται μεταξύ άλλων ότι:« Ως ετήσια τεκμαρτή δαπάνη του φορολογουμένου, της συζύγου του και των προσώπων που τους βαρύνουν λογίζονται και τα χρηματικά ποσά που πραγματικά καταβάλλονται για: α) Αγορά ή **χρηματοδοτική μίσθωση αυτοκινήτων**, δίτροχων ή τρίτροχων αυτοκινούμενων οχημάτων, πλοίων αναψυχής και λοιπών σκαφών αναψυχής, αεροσκαφών και κινητών πραγμάτων

μεγάλης αξίας.... γ) Αγορά ή χρηματοδοτική ή χρονομεριστική μίσθωση ακινήτων ή ανέγερση οικοδομών ή κατασκευή δεξαμενής κολύμβησης. Ως τίμημα αγοράς λαμβάνεται η αξία που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 του Ν. 1249/1982. Αν το τίμημα που καθορίζεται στα οικεία πωλητήρια συμβόλαια είναι μεγαλύτερο από την πιο πάνω αξία, ως καταβαλλόμενη δαπάνη λαμβάνεται το καθοριζόμενο σε αυτά τα συμβόλαια τίμημα. Ειδικά, για τις περιοχές που δεν ισχύει το αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων, ως καταβαλλόμενη δαπάνη λαμβάνεται:

αα) Το τίμημα που καθορίζεται στα οικεία πωλητήρια συμβόλαια. ββ) Η διαφορά μεταξύ του τιμήματος ή της αξίας κατά περίπτωση, που φορολογήθηκε και της πραγματικής αξίας του ακινήτου, η οποία εξευρίσκεται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν στη φορολογία μεταβίβασης ακινήτων... στ) Απόσβεση δανείων ή πιστώσεων οποιασδήποτε μορφής. Στο ποσό της δαπάνης αυτής περιλαμβάνεται και το ποσό των οικείων τόκων στους οποίους περιλαμβάνονται και οι τυχόν τόκοι υπερημερίας..»

Επειδή, στο άρθρο 19 (Διαφορά εισοδήματος και υπολογισμός του φόρου αυτής) του ΚΦΕ ορίζεται μεταξύ άλλων ότι: «1. Η διαφορά μεταξύ του εισοδήματος που δηλώθηκε από το φορολογούμενο, τη σύζυγό του και τα πρόσωπα που τους βαρύνουν ή προσδιορίστηκε από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας και της ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης τους, των άρθρων 16 και 17 προσαυξάνει τα εισοδήματα που δηλώνονται ή προσδιορίζονται από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας κατά το ίδιο οικονομικό έτος, του φορολογουμένου ή της συζύγου του, κατά περίπτωση, από εμπορικές επιχειρήσεις ή από την άσκηση ελευθέρων επαγγελματιών και αν δε δηλώνεται εισόδημα από τις κατηγορίες αυτές η διαφορά αυτή λογίζεται εισόδημα της παραγράφου 3 του άρθρου 48. 2. Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας κατά τον προσδιορισμό της διαφοράς της προηγούμενης παραγράφου υποχρεούται να λάβει υπόψη του τα αναγραφόμενα στη δήλωση χρηματικά ποσά, τα οποία αποδεικνύονται από νόμιμα παραστατικά στοιχεία και με τα οποία περιορίζεται η διαφορά που προκύπτει.

Στις περιπτώσεις αυτής της παραγράφου ο φορολογούμενος φέρει το βάρος της απόδειξης. Τα ποσά αυτά ιδίως είναι :

α) Πραγματικά εισοδήματα τα οποία αποκτήθηκαν από τον ίδιο, τη σύζυγό του και τα πρόσωπα που τους βαρύνουν και τα οποία απαλλάσσονται από το φόρο ή φορολογούνται με ειδικό τρόπο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις....

β) Χρηματικά ποσά που δεν θεωρούνται εισόδημα κατά τις ισχύουσες διατάξεις.

γ) Χρηματικά ποσά που προέρχονται από τη διάθεση περιουσιακών στοιχείων.

δ) **Εισαγωγή συναλλάγματος, που δεν εκχωρείται υποχρεωτικά στην Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον δικαιολογείται η απόκτηση του στην αλλοδαπή. Δεν απαιτείται η δικαιολόγηση της απόκτησης αυτού του συναλλάγματος για τα πρόσωπα:**

αα) που κατοικούν μονίμως στο εξωτερικό, ββ) που είχαν διαμείνει τρία (3) τουλάχιστον χρόνια στην αλλοδαπή και η εισαγωγή του συναλλάγματος γίνεται μέσα σε δύο (2) χρόνια από τη μετοικεσία τους,

γγ) που είχαν διαμείνει πέντε (5) τουλάχιστον συνεχή χρόνια στην αλλοδαπή και το επικαλούμενο ποσό συναλλάγματος προέρχεται από καταθέσεις στο όνομα τους ή στο όνομα του άλλου συζύγου σε τράπεζα της Ελλάδας ή σε υποκατάστημα ελληνικής τράπεζας στο εξωτερικό κατά το χρόνο που διέμεναν στην αλλοδαπή ή από καταθέσεις τους μέσα σε ένα (1) χρόνο από τη μετοικεσία τους στην Ελλάδα χωρίς το συνάλλαγμα αυτό να έχει επανεξαχθεί στην αλλοδαπή. Η προϋπόθεση της μη επανεξαγωγής του συναλλάγματος δεν απαιτείται για το ποσό εκείνο του συναλλάγματος που έχει επανεξαχθεί στην αλλοδαπή για την απόκτηση περιουσιακού στοιχείου από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 17, εφόσον η δαπάνη για την απόκτηση αυτού του στοιχείου έχει ληφθεί υπόψη κατά την εφαρμογή των άρθρων 17 ή 19.

ε) **Δάνεια, τα οποία έχουν ληφθεί και αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία.** Ειδικώς, όταν πρόκειται για την κάλυψη διαφοράς δαπάνης της προηγούμενης παραγράφου, κατά το ποσό που προέρχεται από δαπάνη του άρθρου 17, το ποσό του δανείου λαμβάνεται υπόψη εφόσον από το οικείο έγγραφο αποδεικνύεται ότι έχει ληφθεί πριν από την πραγματοποίηση της σχετικής δαπάνης.

στ) Δωρεά ή γονική παροχή χρηματικών ποσών για την οποία η οικεία φορολογική δήλωση έχει υποβληθεί μέχρι τη λήξη του έτους στο οποίο πραγματοποιήθηκε η σχετική δαπάνη.

ζ) **Ανάλωση κεφαλαίου που αποδειγμένα έχει φορολογηθεί κατά τα προηγούμενα έτη ή νόμιμα έχει απαλλαγεί από το φόρο.**

Για τον προσδιορισμό του κεφαλαίου κάθε έτους από τα πραγματικά εισοδήματα που έχουν φορολογηθεί ή νόμιμα απαλλαγεί από το φόρο, τα οποία προκύπτουν από συμφητισμό των θετικών και αρνητικών στοιχείων αυτών, από τα χρηματικά ποσά, τα οριζόμενα στις περιπτώσεις β, γ, δ και στ και από οποιοδήποτε άλλο ποσό το οποίο αποδεδειγμένα έχει εισπραχθεί, εκπίπτουν οι δαπάνες που προσδιορίζονται στα άρθρα 16 και 17 (εφόσον εμπίπτουν στις διατάξεις περί εφαρμογής του τεκμηρίου). Στην περίπτωση που δεν υπάρχουν δαπάνες με βάση το άρθρο 16 ή αν το ποσό τους είναι μικρότερο από τις δύο χιλιάδες εννιακόσια (2.900) ευρώ, το ποσό που πρέπει να εκπεσθεί αντί αυτών προσδιορίζεται με βάση την κοινωνική, οικονομική και οικογενειακή κατάσταση των φορολογουμένων και των αποδειγμένων δαπανών διαβίωσής τους και σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερο των δύο χιλιάδων εννιακοσίων (2.900) ευρώ.

Κάθε ποσό που καταβλήθηκε για την απόκτηση των εσόδων αυτών τα μειώνει, προκειμένου αυτά να ληφθούν υπόψη για την κάλυψη ή τον περιορισμό της συνολικής ετήσιας δαπάνης, εκτός αν τα ποσά αυτά έχουν ληφθεί υπόψη κατά τον προσδιορισμό του έτους που καταβλήθηκαν και ο φορολογούμενος επικαλείται ανάλωση κεφαλαίου του έτους αυτού.

4. Οι υπόχρεοι που δεν αναγράφουν ή ανακριβώς αναφέρουν στη δήλωση τα στοιχεία, τα σχετικά με τις δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων και τον προσδιορισμό της ετήσιας συνολικής δαπάνης διαβίωσης, υπόκεινται σε πρόστιμο που ορίζεται στο άρθρο 87».

Επειδή, με βάση την απόφαση του ΣτΕ 772/2015 «Κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων, ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας προκειμένου να υπολογίσει ποίο ποσό από το κεφάλαιο που φορολογήθηκε κατά τα προηγούμενα έτη απέμεινε και αναλώθηκε κατά το κρινόμενο εκάστοτε οικονομικό έτος, καλύπτοντας τη σχετική διαφορά δηλωθέντος εισοδήματος και τεκμαρτών δαπανών, λαμβάνει υπόψη, κατ' αρχήν, τις κατά το νόμο ετήσιες τεκμαρτές δαπάνες, εκτός αν ισχυρισθεί και αποδείξει ότι οι δαπάνες, στις οποίες πράγματι υποβλήθηκε ο φορολογούμενος (πραγματικές δαπάνες), ήταν μεγαλύτερες από τις δηλωθείσες τεκμαρτές δαπάνες, οπότε λαμβάνει υπόψη τις πραγματικές (βλ. ΣτΕ 3827/1990 7μελ., ΣτΕ 3422/1994, ΣτΕ 1110/1992, ΣτΕ 2188/1995), μη υφισταμένης ως προς τούτο δεσμεύσεως από την αρχή της αυτοτέλειας των χρήσεων (βλ. ΣτΕ 847/2008 7μελ., ΣτΕ 1144/2008).»

Επειδή, η φορολογική αρχή υποχρεούται να λάβει υπόψη της τα αναγραφόμενα στη δήλωση χρηματικά ποσά που εισπράχθηκαν και τα οποία αποδεικνύονται με νόμιμα παραστατικά στοιχεία για την επίκληση της ανάλωσης κεφαλαίου και τα οποία βάση δήλωσης του προσφεύγοντος δεν διαφύλαξε καθώς δεν είχε την υποχρέωση από το νόμο. Σε κάθε περίπτωση ο φορολογούμενος φέρει το βάρος της απόδειξης της συνδρομής των προϋποθέσεων για τα ποσά αυτά που περιορίζουν τη διαφορά μεταξύ συνολικού εισοδήματος και τεκμαρτού εισοδήματος.

Επειδή, σύμφωνα με την περ. ε' της παρ.8 του άρθρου 5 της 1037956/356/A0012/ΠΟΛ. 1094/23-3-1989, τα δάνεια τα οποία έχουν ληφθεί πρέπει να αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία και δεν πρέπει να είχαν ληφθεί για άλλο σκοπό, π.χ. βιοτεχνικά δάνεια ή δάνειο για αγορά περιουσιακού στοιχείου που η αντίστοιχη δαπάνη του δεν αποτελεί τεκμήριο που θέλει να καλύψει ο φορολογούμενος.

Επειδή, στο με αριθμό πρωτ. 1078907/1417/A0012/30-07-2008 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών αναφέρεται ότι: «Επίσης, όπως έχει γίνει δεκτό με την παρ. 8 της 1037965/356/0012/ΠΟΛ. 1094/23.3.1989 διαταγή μας για να ληφθεί υπόψη το δάνειο για κάλυψη τεκμηρίου δεν πρέπει να έχει ληφθεί για άλλο σκοπό από αυτόν που αφορά το τεκμήριο. Κατόπιν των ανωτέρω το υπόλοιπο δανείου που δεν δαπανήθηκε και είχε ληφθεί για το σκοπό που αναφέρεται στη δανειακή σύμβαση της αγοράς συγκεκριμένου ακινήτου ή την αποπεράτωση ή την επισκευή συγκεκριμένης κατοικίας δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την κάλυψη ή τον περιορισμό του τεκμηρίου αγοράς άλλου ακινήτου ή την αποπεράτωση ή την επισκευή άλλης κατοικίας, καθώς επίσης και για την κάλυψη ή τον περιορισμό τεκμηρίου τοκοχρεωλυτικών δόσεων ή της εξόφλησης του υπολοίπου τόσο του ίδιου του δανείου όσο και άλλων δανείων αλλά και για την κάλυψη

τεκμηρίου ιδιοκατοίκησης και αυτοκινήτου γιατί έχει συναφθεί για ένα ορισμένο σκοπό και μόνο για το σκοπό αυτό μπορεί να χρησιμοποιηθεί (σχετ. 1084619/1979/ΑΟ012/21.11.2006 έγγραφο). Η εφαρμογή των παραπάνω ως θέμα πραγματικό ανάγεται αποκλειστικά στην αρμοδιότητα του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.»

Επειδή, σύμφωνα με το με αριθμό πρωτ. 1066057/1228/Α0012/26-6-2008 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών «2. Σε κάθε περίπτωση, βέβαια, όταν ο φορολογούμενος επικαλείται δάνεια για τον περιορισμό ή την κάλυψη τεκμαρτής δαπάνης της παραγράφου 1 του άρθρου 19 του ΚΦΕ, η φορολογούσα αρχή πρέπει να ερευνά την τυχόν εικονικότητα του δανείου, δηλαδή να ερευνά αν ο δανειστής είχε τη δυνατότητα να χορηγήσει το δάνειο, το χρόνο ανάληψης του ποσού του δανείου και τυχόν άλλα πραγματικά περιστατικά τα οποία εναπόκεινται στην εξελεγκτική εξουσία του προϊσταμένου της ΔΟΥ του φορολογουμένου.»

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση προς επαλήθευση των παραπάνω η ΕΔΕΥΘ απέστειλε το με αρ. πρωτ./....-11 έγγραφο στην ... Τράπεζα προκειμένου να στείλουν αντίγραφα των με αρ.-..../....-03-...../....-03 τραπεζικών επιταγών και να ενημερώσουν από ποιόν εισπράχθηκαν καθώς και τον τελικό προορισμό των χρημάτων. Η Τράπεζα απάντησε με το με αρ. πρωτ./..../.....-12 έγγραφο της ότι οι συγκεκριμένες επιταγές εξοφλήθηκαν στις-03 στο κατάστημα της Τράπεζας , από όπου και μπορούσαν να λάβουν αντίγραφα των σωμάτων των επιταγών.

Ακολούθως με το με αρ. πρωτ./....12 έγγραφο τους απευθύνανε αντίστοιχο ερώτημα και προς την, από την οποία έλαβαν το με αρ. πρωτ./.....-12 απαντητικό έγγραφο, όπου εστάλησαν αντίγραφα δύο όψεων των πιο πάνω επιταγών και αντίγραφα των αποδεικτικών εξοφλήσεώς των. Από τα αντίγραφα των αποδεικτικών εξόφλησης· προκύπτει ότι τα ποσά των επιταγών πιστώθηκαν σε λογαριασμό της εταιρίας

Κατόπιν εστάλη το με αρ. πρωτ./.....-11 έγγραφο στον συμβολαιογράφο Θεσσαλονίκης προκειμένου να στείλει αντίγραφο βεβαίωσης της Τράπεζας, που προσαρτήθηκε στο με αρ./.....-03 συμβόλαιο του, από την οποία προκύπτει ότι το καταβαλλόμενο από τους αγοραστές τίμημα των 400.000 € προέρχεται από στεγαστικό δάνειο. Από τη βεβαίωση, με ημερομηνία έκδοσης 11-11-2003, προκύπτει ότι κατόπιν προφορικού αιτήματος και δυνάμει της υπ' αριθ.1995 Σύμβασης Πίστωσης χορηγήθηκε Στεγαστικό Δάνειο ποσού 400.000 € για την αγορά επαγγελματικής στέγης.

Από προγενέστερο έλεγχο για τον προσφεύγοντα από την ΕΔΕΥΘ, η Τράπεζα είχε στείλει το με αρ. πρωτ./...../τθ/14-01-11 έγγραφο, στο οποίο υπήρχε συνημμένο ένταλμα πληρωμής με ημερομηνία-03 όπου από τον με αρ. κοινό, μεταξύ και, τραπεζικό λογαριασμό ταμιευτηρίου της Τράπεζας, έγινε ανάληψη ποσού 402.937,00 €. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται και από την αναλυτική κίνηση του πιο πάνω λογαριασμού ταμιευτηρίου.

Επίσης με το με αρ. πρωτ./...-08 έγγραφο της Τράπεζας είχε σταλεί στην ΕΔΕΥΘ αντίγραφο της με αρ./....02 σύμβαση πίστωσης με ανοικτό λογαριασμό μεταξύ της τράπεζας και του προσφεύγοντος με εγγυήτρια την σύζυγο του Η πίστωση με ανοικτό (αλληλόχρεο) λογαριασμό ήταν ύψους 860.000,00 €. Με ημερομηνία-03 είχαν πιστωθεί στον με αρ. λογαριασμό ταμειευτηρίου ποσό ύψους 400.000,00 € βάσει της προαναφερόμενης σύμβασης της Τράπεζας.

Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι το ακίνητο αγοράστηκε όχι με στεγαστικό δάνειο που ανέφερε η βεβαίωση της Τράπεζας αλλά από χρήματα προερχόμενα από τη σύμβαση πίστωσης του αλληλόχρεου λογαριασμού. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 § 2 περ. ε' του ν. 2238/94, η διαφορά μεταξύ εισοδήματος που δηλώθηκε από τον φορολογούμενο και τη σύζυγο του και της συνολικής ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης τους, των άρθρων 16 και 17 του ν. 2238/94, καλύπτεται ή περιορίζεται μεταξύ άλλων και με δάνεια τα οποία έχουν ληφθεί και αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία. Ειδικώς, όταν πρόκειται για την κάλυψη διαφοράς δαπάνης της προηγούμενης παραγράφου, κατά το ποσό που προέρχεται από δαπάνη του άρθρου 17 (αγορά ακινήτων) το ποσό δανείου λαμβάνεται υπόψη εφόσον από το οικείο έγγραφο αποδεικνύεται ότι έχει ληφθεί πριν από την πραγματοποίηση της σχετικής δαπάνης. Σημειώνεται ότι στη με αρ. 1037965/356/0012/ΠΟΛ.1094/23- 03-1989 διαταγή του ΥΠ.ΟΙΚ. για να ληφθούν υπόψη τα δάνεια για κάλυψη τεκμηρίου δεν πρέπει να είχαν ληφθεί για άλλο σκοπό. Ως εκ τούτου και με δεδομένο ότι το ποσό των 400.000 € προέρχεται από ανάληψη από τον αλληλόχρεο λογαριασμό, η σύμβαση του οποίου δεν έχει συναφθεί με σκοπό την αγορά του ακινήτου, ορθά δεν συνυπολογίστηκε στα ποσά μείωσης δαπανών του άρθρου 17 του ν. 2238/94 από τον έλεγχο.

Επειδή, τα ποσά από εισαγωγή συναλλάγματος από το εξωτερικό που κάνει μόνιμος κάτοικος της Ελλάδας, προκειμένου να κάνει χρήση στον περιορισμό της δαπάνης τεκμηρίων, πρέπει **να δικαιολογείται η απόκτησή του στην αλλοδαπή.** Γιατί ισχύει η γενική αρχή του φορολογικού νόμου (άρθρο 1 και 2 του ΚΦΕ Ν. 2238/94), σύμφωνα με την οποία εάν αποκτάται εισόδημα στην αλλοδαπή κατά τα έτη που ένα πρόσωπο έχει την κατοικία του στην Ελλάδα, πρέπει το εισόδημα αυτό να το περιλαμβάνει στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος. Εκτός αν φορολογείται κατά ειδικό τρόπο (όπως π.χ. εισοδήματα από πλοία με ελληνική σημαία - εισαγωγή συναλλάγματος με νόμιμη απαλλαγή ως δηλούμενα κέρδη από τα πλοία). Άλλες περιπτώσεις που δεν υποχρεούνται να δικαιολογήσουν την απόκτηση συναλλάγματος είναι: Οι μόνιμοι κάτοικοι της αλλοδαπής, πρόσωπα που είχαν διαμείνει 5 τουλάχιστον χρόνια στο εξωτερικό, πρόσωπα που είχαν διαμείνει 3 τουλάχιστον χρόνια και εισάγουν συνάλλαγμα μέσα σε 2 χρόνια από τη μετοικεσία τους κ.λπ.

Επειδή, σύμφωνα με το με αριθμό πρωτ. 1049003/842/A0012/3-6-2008 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών «5. **Αντίθετα, για κατοίκους Ελλάδας απαιτείται δικαιολόγηση της**

απόκτησης του συναλλάγματος στην αλλοδαπή. Συγκεκριμένα, η δικαιολόγηση της απόκτησης μπορεί να γίνει με την προσκόμιση αντιγράφων των φορολογικών δηλώσεων που είχαν υποβληθεί στο εξωτερικό ή οποιουδήποτε επίσημου στοιχείου, από το οποίο να προκύπτει η απόκτηση του στο εξωτερικό, όπως π.χ. βεβαίωση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, καθόσον πρέπει να αποδειχθεί όχι μόνο το χρονικό διάστημα της διαμονής και της εργασίας στην αλλοδαπή, αλλά και το συγκεκριμένο ποσό του εισοδήματος που αποκτήθηκε κατά το χρονικό διάστημα που ο φορολογούμενος ήταν κάτοικος στην αλλοδαπή. 6. Τέλος, επειδή το θέμα σας συνδέεται άμεσα με πραγματικά περιστατικά, εναπόκειται στην εξελεγκτική εξουσία του προϊσταμένου της ΔΟΥ του φορολογουμένου.»

Επειδή, εν προκειμένω για τα ποσά που περιλήφθηκαν στις υποβληθείσες δηλώσεις στον κωδικό 783 «Εισαγωγή συναλλάγματος μη υποχρεωτικά εκχωρητέου στην Τράπεζα της Ελλάδος» δεν προσκομίσθηκαν στον έλεγχο αποδεικτικά για την προέλευση του ποσού αυτού (σύμφωνα με το άρθρο 19 §2 περ. δ' του ν. 2238/1994) και ως εκ τούτου τα προαναφερόμενα ποσά ορθώς δεν συνυπολογίσθηκαν στα ποσά μείωσης δαπανών του άρθρου 17 του ν. 2238/94 από τον έλεγχο.

Επειδή, για το ποσό που περιλήφθηκε στην υποβληθείσα δήλωση οικ. έτους 2002 στον κωδικό 787 «Ανάλωση κεφαλαίου που ήδη φορολογήθηκε ή απαλλασσόταν από το φόρο» ύψους 5.869,41 € (2.000.000 δρχ.), δεν προσκομίσθηκαν στον έλεγχο τα αντίστοιχα δικαιολογητικά (κατάσταση ανάλωσης κεφαλαίου παρελθόντων ετών σύμφωνα με το άρθρο 19 του Ν. 2238/1994 και συνεπώς, ορθά δεν έγινε αποδεκτό από τον έλεγχο.

Επειδή, σύμφωνα με το αρ.16 παρ. 2 του 2238/94, το συνολικό ποσό της ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης διαβίωσης του φορολογούμενου, της συζύγου του και των προσώπων που τους βαρύνουν, όπως αυτό προσδιορίζεται από την προηγούμενη παράγραφο, **προσαυξάνεται κατά δέκα τοις εκατό (10%) για καθένα στοιχείο προσδιορισμού της δαπάνης αυτής πέρα από το δεύτερο.** Το ποσό της προσαύξησης δεν μπορεί να υπερβεί το διπλάσιο του μεγαλύτερου ποσού της τεκμαρτής δαπάνης που προκύπτει από τα στοιχεία που έχει στην κυριότητα ή την κατοχή του ο υπόχρεος, η σύζυγός του και τα πρόσωπα που τους βαρύνουν. Δεν προσαυξάνεται η δαπάνη που προκύπτει κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, όταν το ποσό αυτής δεν υπερβαίνει τα επτά χιλιάδες τριακόσια πενήντα(7.350,00) ευρώ.(1.500.000 δρχ.).

Επειδή, στην παράγραφο 17 του άρθρου 72 του Ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) ορίζεται ότι: «17. Στις πράξεις καταλογισμού οποιουδήποτε φόρου που εκδίδονται μετά την 1.1.2014 και αφορούν εν γένει φορολογικές υποχρεώσεις, χρήσεις, περιόδους ή υποθέσεις έως την 31.12.2013, εξακολουθούν να επιβάλλονται οι πρόσθετοι φόροι του άρθρου 1 του ν. 2523/1997, όπως ίσχυε κατά φορολογία και

χρήση. Μετά την απόκτηση του εκτελεστού τίτλου εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 53 και 57 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας».

Επειδή, στο άρθρο 1 παρ. 1 και 2 του Ν. 2523/1997 ορίζεται ότι:

«1. Αν ο κατά τη φορολογική νομοθεσία υπόχρεος να υποβάλει δήλωση και ανεξάρτητα από την πρόθεσή του να αποφύγει ή όχι την πληρωμή φόρου:

α) υποβάλει εκπρόθεσμη δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) επί του οφειλόμενου με τη δήλωση φόρου για κάθε μήνα καθυστέρησης,

β) υποβάλει ανακριβή δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) επί του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε λόγω της ανακρίβειας, για κάθε μήνα καθυστέρησης,

γ) δεν υποβάλει δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό δυόμισι τοις εκατό (2,50%) επί του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε λόγω μη υποβολής δήλωσης, για κάθε μήνα καθυστέρησης.

2. Στο φόρο προστιθέμενης αξίας, στο φόρο κύκλου εργασιών και στους παρακρατούμενους και επιρριπτόμενους φόρους, τέλη και εισφορές τα παραπάνω ποσοστά πρόσθετων φόρων ορίζονται σε ενάμισι τοις εκατό (1,50%) για την εκπρόθεσμη δήλωση, σε τρία τοις εκατό (3%) για την ανακριβή δήλωση και σε τριάνμισι τοις εκατό (3,50%) για τη μη υποβολή δήλωσης».

Επειδή στο άρθρο 2 παρ. 1 και 4 του Ν. 2523/1997 ορίζεται ότι:

«1. Τα ποσοστά πρόσθετων φόρων, που ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο υπολογίζονται κατ' αρχήν μέχρι την έκδοση της οικείας καταλογιστικής πράξης του φόρου. Ειδικά στην περίπτωση οριστικοποίησης της καταλογιστικής πράξης λόγω μη άσκησης ή εκπρόθεσμης άσκησης προσφυγής, τα ως άνω ποσοστά πρόσθετων φόρων υπολογίζονται μέχρι το χρόνο οριστικοποίησης της πράξης. ... 4. Τα ποσοστά πρόσθετων φόρων δεν μπορούν να υπερβούν: α) το εξήντα τοις εκατό για την υποβολή της εκπρόθεσμης δήλωσης και β) **το εκατόν είκοσι τοις εκατό για την υποβολή ανακριβούς δήλωσης ή μη υποβολή δήλωσης, του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε ο υπόχρεος** ή του φόρου που έχει επιστραφεί στα πρόσωπα του άρθρου 41 του Κώδικα Φ.Π.Α. χωρίς να τον δικαιούνται. [Η παρ. 4 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ.1 άρθρου 26 Ν. 3943/2011]».

Συνεπώς, ορθά επιβλήθηκε σε όλες τις προσβαλλόμενες πράξεις οριστικού διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος πρόσθετος φόρος ανακρίβειας/μη υποβολής 120%

Επειδή, σύμφωνα με το αρ.16 παρ. 1 περ. β' του ν. 2238/1994 στις περιπτώσεις ενοικίασης ή χρηματοδοτικής μίσθωσης αυτοκινήτων επιβατικών μικτής ή ιδιωτικής χρήσης, **η ετήσια τεκμαρτή δαπάνη, που αντιστοιχεί στο χρόνο χρησιμοποίησης αυτών, βαρύνει το μισθωτή τους.**

Επειδή, σύμφωνα με το αρ.17 του ν. 2238/1994 ως ετήσια δαπάνη του φορολογουμένου, της συζύγου του και των προσώπων που τους βαρύνουν λογίζονται και τα χρηματικά ποσά που πραγματικά καταβάλλονται για αγορά ή **χρηματοδοτική μίσθωση αυτοκινήτων**, δίτροχων ή τρίτροχων αυτοκινούμενων οχημάτων, πλοίων αναψυχής και λοιπών σκαφών αναψυχής, αεροσκαφών και κινητών πραγμάτων μεγάλης αξίας.

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση από τα στοιχεία που συνέλεξε ο έλεγχος προέκυψε ότι ο προσφεύγων δεν δήλωσε στις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος ως είχε υποχρέωση την χρήση των προαναφερομένων Ε.Ι.Χ., δυνάμει των με αρ./14-05-02 και/08-06-05 συμβάσεων μακροχρόνιας μίσθωσης που σύναψε με την εταιρία Α.Ε.

Επειδή, στον ν. 3259/2004 (Περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων, ρύθμιση ληξιπρόθεσμων χρεών και άλλες διατάξεις) στο άρθρο 2 ορίζονται βασικές έννοιες που αφορούν την περαίωση και αναφέρονται σε ακαθάριστα έσοδα που προκύπτουν από το έντυπο Ε3 και στα δηλούμενα καθαρά κέρδη, σε Μ.Σ.Κ.Κ., σε απόκρυψη αγορών ποσού εσόδων ή αγορών (εμπορεύσιμων ή πάγιων περιουσιακών στοιχείων), σε παραβάσεις ΚΒΣ κλπ. που αφορούν σε επιτηδευματίες και ελεύθερους επαγγελματίες που τηρούν βιβλία και στοιχεία και ως προς την επιχειρηματική τους δραστηριότητα.

Επειδή, στο άρθρο 3 ν. 3697/2008 (Περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων) ορίζεται ότι: «*Άρθρο 3. Υπαγόμενες υποθέσεις*» στην ρύθμιση που καθορίζεται με τα άρθρα 1 έως και 11 *υπάγονται οι εκκρεμείς υποθέσεις φορολογίας εισοδήματος και λοιπών φορολογικών αντικειμένων επιτηδευματιών, οι οποίες αφορούν διαχειριστικές περιόδους που έκλεισαν μέχρι και τις 31.12.2006.*».

Επειδή, στην παράγραφο 6 του άρθρου 5 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι: «6. Τα χρηματικά ποσά που καταβάλλονται στο Δημόσιο κατ' εφαρμογή του Νόμου αυτού δεν αναζητούνται ούτε συμψηφίζονται πλην της περίπτωσης εφαρμογής της παραγράφου 2 του άρθρου 68 του Ν. 2238/1994».

Επειδή οι εκάστοτε νόμοι για την περαίωση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων αφορούν **τις εμπορικές επιχειρήσεις και τους ελεύθερους επαγγελματίες** και οι υποβαλλόμενες δηλώσεις από τους ανωτέρω επιτηδευματίες με τις οποίες δηλώνονται ποσά ακαθαρίστων εσόδων και καθαρών κερδών δεν ελέγχονται και με την υπαγωγή τους στον νόμο της περαίωσης και την αποδοχή του εκκ/κού σημειώματος οι υποβληθείσες δηλώσεις θεωρούνται περαιωθείσες για τα δηλούμενα εισοδήματα και ποσά ΦΠΑ από την άσκηση της εκμετάλλευσης της εμπορικής επιχείρησης ή του ελευθέριου επαγγέλματος.

Με βάση τα παραπάνω, **λοιπά πάσης φύσεως εισοδήματα** ή επί μέρους θέματα και αντικείμενα γενικώς των φορολογιών εισοδήματος **που δεν αφορούν και δεν σχετίζονται με**

αυτήν καθ' αυτήν την εκμετάλλευση της εμπορικής επιχείρησης ή του ελευθέρου επαγγέλματος φυσικού προσώπου, δεν αποτελούν αντικείμενο της περαίωσης, αλλά συνεχίζουν να υπόκεινται σε έλεγχο κατά τις κείμενες κάθε φορά διατάξεις (π.χ. παράλληλα εισοδήματα από τυχόν εκμίσθωση ακινήτων ή από κινητές αξίες ή από τεχνικά έργα ή από γεωργική εκμετάλλευση ή από άλλες γενικά πηγές ή άλλους λόγους, όπως από πώληση παγίων, **από εφαρμογή τεκμηρίων επί επιτηδευματιών φυσικών προσώπων κλπ**).

Συνεπώς η επίκληση του προσφεύγοντα περί συμψηφισμού του καταβληθέντος φόρου περαίωσης των υπό κρίση διαχειριστικών περιόδων με βάση το ν. 3697/08 δεν τυγχάνει εφαρμογής στην προκειμένη περίπτωση, δεδομένου ότι δεν πρόκειται επανέλεγχο των εισοδημάτων από την άσκηση ελευθερίου επαγγέλματος, με βάση συμπληρωματικά στοιχεία, δυνάμει της §2 του άρθρου 68 ν.2238/94, αλλά αρχικό έλεγχο των λοιπών εισοδημάτων της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος και την εφαρμογή τεκμηρίων.

Επειδή, ζητήθηκαν με τις με αριθμό .../2012 και/2012 προσκλήσεις προσκόμισης στοιχείων της Ε.Δ.Ε.Υ.Θ. τόσο από τον προσφεύγοντα όσο και από την σύζυγο αυτού . ., όλα τα δικαιολογητικά που προσδιορίζουν τις τεκμαρτές δαπάνες ή που μειώνουν αυτές, σύμφωνα με τα άρθρα 15 έως 19 του ν. 2238/1994

Επειδή, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από2016 έκθεση μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος, της Δ.Ο.Υ., επί της οποίας εδράζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της από2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του προσφεύγοντος «. . του» – **Α.Φ.Μ.**

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου -- Καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση:

Α.ΕΙΣΟΔΗΜΑ

Διαχ/κή Περίοδος 01/01/2001 – 31/12/2001	
Διαφορά φόρου εισοδήματος με την παρούσα απόφαση	420.272
Πρόσθετος φόρος με την παρούσα απόφαση	504.326
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ με την παρούσα απόφαση	924.598 δρχ. ή 2.713,42 €

Διαχ/κή Περίοδος 01/01/2002 – 31/12/2002	
Διαφορά φόρου εισοδήματος με την παρούσα απόφαση	8.432,01
Πρόσθετος φόρος με την παρούσα απόφαση	10.118,41
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ με την παρούσα απόφαση	18.550,42 €

Διαχ/κή Περίοδος 01/01/2003 – 31/12/2003	
Διαφορά φόρου εισοδήματος με την παρούσα απόφαση	147.257,46
Πρόσθετος φόρος με την παρούσα απόφαση	176.708,95
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ με την παρούσα απόφαση	323.966,41 €

Β. Πρόστιμο Εισοδήματος

Πρόστιμο άρθρου 4 ν. 2523/1997	Διαχ/κή Περίοδος 01/01/2000 – 31/12/2000
	300,00 €

Πρόστιμο άρθρου 4 ν. 2523/1997	Διαχ/κή Περίοδος 01/01/2004 – 31/12/2004
	300,00 €

Πρόστιμο άρθρου 4 ν. 2523/1997	Διαχ/κή Περίοδος 01/01/2005 – 31/12/2005
	300,00 €

Πρόστιμο άρθρου 4 ν. 2523/1997	Διαχ/κή Περίοδος 01/01/2006 – 31/12/2006
	300,00 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.